

Joan Casals. Torre Vella, Salou. Del 14 de juliol al 14 d'agost de 2007.

Quantes vegades has vist en la teva vida la lluna plena? Trenta, quaranta? Quantes vegades més creus que la veuràs? Aquestes preguntes que es fa Paul Bowles en *El cel protector* em vénen ara al cap quan analitzo la maduresa del llenguatge pictòric de Joan Casals, qui elabora el seu treball com una llarga sèrie de la qual periòdicament vèiem un fragment representatiu, on la combinatòria com a mètode de treball que segueix un llei oculta, es mostra en la regularitat amb què alguns fenòmens es produeixen sobre la tela. Així, l'atzar, la indeterminació, com a part intrínseca del seu discurs, i la creació final com a encreuament de destins, on les associacions i la complementarietat justifiquen el resultat obtingut, que arriba després d'haver garbellat el gra al llarg de molts anys per obtenir llavors pures que són plantades en solcs continus.

Màrius Domingo